

Зробимо наше місто красивим!

Боярка

№39-40 (121)

3 жовтня 2009 року

Газета Боярської міської ради

Інформ

Наш передплатний індекс 98573

ЧИТАЙТЕ У НОМЕРІ:

стор. 2-3

День міста

Свято у ритмі Боярського вальсу

ВІТАЄМО

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ

Боярська міська рада та виконавчий комітет щиро вітають Л.В. Поддячу, В.В. Медведеву — спеціалістів міськвиконкому, депутатів Боярської міської ради В.В. Супрунова та О.В. Кликова з Днем народження!

Зичимо Вам здоров'я, простого людського щастя, щедрої долі, достатку в домі, радості в душі, багато світлих, плідних, щасливих років життя.

Хай завжди по життю супроводжують Вас рідні люди, вірні, надійні друзі, добро й любов. Бажаємо Вам творчого вогнику, наснаги, поваги й шани людей.

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ БІБЛІОТЕК

Справжніми помічниками та порадиниками на шляху до вершин знань і мудрості народу є бібліотекарі — вірні збирачі духовних скарбів, провідники у світ нового і невідомого. Саме ви, бібліотекарі, допомагаєте читачам бути обізнаними у сучасних проблемах, пізнавати реальну картину світу. Нині бібліотеки є тими інформаційними ланками, які поєднують читачів і управлінські структури, роблять діяльність органів влади прозорою і відкритою для населення. Подальший розвиток бібліотечної справи — це запорука розвитку суспільства.

Бажаємо вам, шановні бібліотекарі, творчої наснаги, міцного здоров'я, натхнення, радості, щастя, добра і нових успіхів у вашій благородній просвітницькій справі.

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ ОСВІТИ!

Вітаємо вас із професійним святом!

Ми схилиємо голови перед мудрістю і жертівністю освітянина — учителя, вихователя, викладача, майстра, зусиллями якого твориться майбутнє нашого краю, всієї нашої держави. Ви сумлінно виконуєте свій професійний обов'язок, вчите нашу юнь пізнавати нове і пам'ятати про те, якого ми роду.

Прийміть щирю вдячність за високе служіння обраній справі, невтомний творчий пошук, самовідданість, добро і щедрість душі. Впевнені, що ви й надалі докладатимете зусиль задля утвердження заможної, духовно багатой України.

Щиросердно бажаємо вам, шановні освітяни, міцного здоров'я, щастя, благополуччя, великих творчих успіхів і невичерпної наснаги.

Міський голова Т. Добрівський
Секретар ради М. Лезнік

В м. Боярка зареєстрована Боярська міська організація політичної партії

“Всеукраїнська партія “Дітей війни”.

Першим секретарем Боярської міської організації політичної партії “Дітей війни” обрано Колеснікову Олену Іванівну.

Прийом громадян здійснюється щопонеділка в приміщенні ради ветеранів війни в м. Боярка по вул. Сєдова, 11 з 10-00 до 13-00.

“ФРОНТ ЗМІН” у м. БОЯРКА

Боярський міський осередок має на меті сприяти задоволенню та захисту законних, соціальних, економічних, творчих, вікових, загально-культурних, спортивних та інших спільних інтересів.

Голова міського осередку —
Українець Руслан Олександрович

Офіс міського осередку “Фронт змін” знаходиться у м. Боярка по вул. Лінійній, 32 тел.: 8-04498-41-834

Прийом громадян проводиться у робочі дні з 8:30 до 17-30. Перерва з 13-00 до 14-00.

Три дні — з 18 по 20 вересня — кружляло наше рідне місто у Боярському вальсі свого Дня народження. Три дні дзвеніло свято Боярськими вулицями, вигравало діамантами несподіванок й розсипалося міриадами сяйливих веселок радості й сміху. Адже та святкова мелодія складалася з нот вдячності і акордів таланту, симфонії радості і нокторнів пам'яті... І саме цією феєричною симфонією місто дякувало своїм синам і донькам за те, що продовжується його історія, що дзвенить на його вулицях дитячий сміх і лине у сонячне майбуття його розкрилена творча душа...

Адже День міста — то свято всіх і кожного... Сподіваюся, що й ви, наші шановні читачі, таки встигли долучитися до тієї радості. Може, пригадаємо разом ті щасливі миті?

18 вересня: День перший

Він стрімко стартовував потужним ударом пружного футбольного м'яча, тим самим впевнено задаючи тон всій триденній святковій програмі. Адже і зустріч делегацій з міст-побратимів Білорусії (Несвіж) та Польщі (Пулави), і привітання міським головою підприємців у Боярській ЗОШ №5, і навіть концерт художньої самодіяльності — ніщо не змогло зрівнятися з тим, що відбувалося ввечері на футбольному полі Боярського "Зеніту" та навколо нього. Адже того дня Боярська футбольна команда "Зеніт — Ергопак" грала з "ветеранською" зірковою збіркою... Київського "Динамо"!

19 вересня: День другий

Він гордо крокував Боярським Хрещатиком. І здавалося, що сам Хрещатик натягнутою струною святково дзвенів в єдиному ритмі з серцями боярчан, які, усмінені й радісні, шли в тій процесії. Представники підприємств та закладів міста, кращі спортсмени Боярки, ветерани війни та праці, учнівська молодь — всім знайшлося місце у тій урочистій процесії — своєрідному уособленню гордості за своє рідне місто.

А головна сцена вже чекає! Вже зустрічає великою святковою програмою! Кращі мистецькі колективи України вітали того дня боярчан з їхнім святом. Серед них — показовий оркестр Міністерства надзвичайних ситуацій України під керівництвом Заслуженого артиста України, полковника внутрішньої служби МНС України Сергія Пламаділа; український Академічний фольклорно-етнографічний ансамбль "Калина" під керівництвом Народного артиста України Вадима Коза-

ченка; переможець Першого Всеукраїнського конкурсу ім. Павла Вірського народний ансамбль пісні і танцю "Сузір'я" Національного університету ДПС України на чолі з Державним Радником податкової служби І рангу, заслуженим економістом України, доктором економічних наук, професором, ректором Національного університету державної податкової служби України Петром Мельником; оркестр духових інструментів та ансамбль барабанщиків (керівники — Віктор Дубовий та Валерій Пінчук)...

Справжній фурур викликали пісні Героя України, народної артистки України Ніни Матвієнко. Особливо ті, які пані Ніна виконувала разом зі своєю донькою Антоніною...

Концерт концертом, та яке ж то свято без святкового столу? Не стіл, а справжній фестиваль борщу організували для боярчан ресторани "Тройка" та кафе "Ні пуху, ні пера". Та щоб скуштувати борщику, довелося бажачим і участь у конкурсах брати, і долоні власні у захоплених оплесках відбивати. Що ж до кухарів, то борщ від "Тройки" готувала шеф-повар ресторану. А біля казана кафе "Ні пуху, ні пера" куховарили два куми, один з яких — власник закладу Олександр Рябич. То ж не дивно, що саме борщ від двох кумів був одностайно визнаний глядачами найсмачнішим.

Цілком офіційно

Втім, серед цієї суцільної феєрії святкового шоу знайшлося місце і для нотки хоча й святкової, але цілком офіційної. Тобто — для вручення нагород.

Звання "Почесний житель міста Боярка" було присвоєно голові наглядової ради ЗАТ "Будівельно-монтажне управління №33" Магомеду Магомедову, лікарю-педіатру дитячої поліклініки Галіні Нечитайло, начальникові Боярського лінійного виробничого управління магістральних газопроводів Григорію Ялому.

Крім того, нагороди отримали переможці у номінаціях "Кращий благоустрій прилеглої території", "Кращий благоустрій території закладу освіти", "Будинок зразкового утримання", "Кращий під'їзд", "Кращий двір", "Кращий благоустрій приватної садиби", "Краща вулиця приватного сектора".

Також були нагороджені переможці в номінаціях "Меценат року" (Компанія Трейдинг КО "Автолюкс", президент компанії — Махмуд Сааде), "Громадська організація року" (ГО "Боярська варта", керівник — Ростислав Сокур), "Заклад освіти року" (ДНЗ №3, завідувач — Любов Дуднікова), "Заклад охорони здоров'я року" (Дитяча поліклініка, завідувача — Наталя Заруцька) та "Заклад культури року" (БДШМ, директор — Антоніна Калмикова)...

А місто продовжувало славитися у піснях і поезіях, і дзвінкоголосі мелодії лунали над його вулицями. Бо на сцені — учасники концерту колективів художньої самодіяльності. Вихованці естрадно-фольклорного колективу Будинку культури, Боярської міської дитячої школи мистецтв, ансамбль "Азгарт", хор "Надія"; пісні у виконанні Белли Авінян, Анни Брагінської, Ірини Карпович, Олі Шандрик — всіх і не перелічити! Та повірте: для кожного учасника у вдячних глядачів знайшлися і радісні усмішки, і бурхливі оплески, і теплі слова...

Здається, ось він, пік свята — виступ хореографічного ансамблю "Екстрім"! Та, як з'ясувалося, найцікавіше святкової програми (режисер-постановник — Марина Медведченко) ще попереду... Разом з акордами останньої пісні "Мрія" у виконанні чарівної ведучої святкової програми — співачки Вести — Боярка освітлася веселковими вогняними квітами традиційного салюту, який став достойним фоном для заключного вітального слова Боярського міського голови Тараса Добрівського...

20 вересня: День третій

Його символ — дзвінкоголоса нота. Бо того дня Боярка приймала в себе в гостях Ігоря Кондратюка. Так, "Караоке на майдані" (Канал 1+1) завітало до боярчан на свято, щоб подарувати їм... свято! Пісенне.

У своєму інтерв'ю Ігор Кондратюк сказав, що йому дуже сподобалася боярська

"надзвичайно енергетична публіка. Вся моя команда сказала — класно!"

Ще б пак! Адже співали учасники, співав весь майдан і здавалося, що саме сонце весело виспівує-видзвонює своїм золотим промінням у небесній блакиті. Учасники відбіркового туру вразили весь майдан своїм талантом, а глядачі — всю Україну... своєю щедрістю! Адже того дня в Боярці були зібрані рекордні суми на підтримку народних співаків — учасників конкурсу — які вимірювалися тисячами гривень!

Оскільки із чоловіків до відбіркового туру потрапив лише ліцеїст-богунівець Артем Мальований, то все місто вболівало за юнака. Який виявився справжнім джентльменом, а тому великодушно поступився своїм правом фінальної пісні... ні, не дзвінкоголосій гості з Фастова, а чарівній боярчанці Ірі Хоменко, яка й стала переможницею "Караоке на майдані" в Боярці. Тож тепер ми з нетерпінням чекаємо 18 жовтня, щоб ще раз пережити всі ті емоції, які подарувало нам це свято. На цей раз — у прямому ефірі...

Чи не найбільше кожному виступові раділи головні спонсори свята — торговельна марка "Плеяда" (керівник — Олег Коновалов), які виступили спонсором і повністю оплатили шоу "Караоке на майдані".

Замість післямови

Так закінчився ще один день твого життя, Боярко. День, який знову подарував тобі свято... Що ж побажати тобі, моє рідне місто, яке стоїть на історичній землі, ведучи відлік своєї історії ще з VIII ст. до н.е., потоплюючи в квітах та зелені садів? Мабуть, лише одного: нехай новий день, дарований тобі Господом, подарує твоїм мешканцям ще більше радості і щастя. Бо твої найголовніші перемоги і досягнення, Боярко, у тебе ще попереду. Адже, як юна і світла зоря розвиднює землю, так твої таланти освітлюють новий день твого майбуття. Тож нехай Бог дарує тобі дужі крила для польоту, відкриваючи простір безмежного неба та нових обривів у житті. Бо вмієш ти зберігати традиції та історію свого народу й бережно передавати ті коштовні скарби духовності і культури своїм нащадкам. То ж зі святом тебе, з твоєю 53-ю річницею, Боярко!

Радислав Кокодзєй

БОРЩ, БОРЩИК, БОРЩИЩЕ!

Що є кращого за український борщ? Тільки скільки кухарів, стільки й борщів. Жоден не повторить смак іншого. У цьому переконались боярчани, адже саме вони визначали чий борщ найсмачніший під час проведення конкурсу кухарів.

Конкурс кухарів — перша ластівка у намаганні запровадити у Боярці щорічний кухарський фестиваль на День міста. Саме тому до нього ретельно готувались. Запрошували іменитих кухарів, радились із “матерями” сценаристами, шукали потужну базу. Аж тут підприємці нашого міста Олександр Рябич (кафе “Ні пуха, ні пера”) та Микола (кафе “Тройка”) запропонували: “А що, як ми представимо майстерність наших кухарів?”

Вже о 7 ранку на спеціально підготовленому в

парку місці гойдалися два величезних казани, тікаючи від гарячих язиків полум'я. Ще дехто з боярчан спав, а в імпровізованих кухнях обох команд кипіла робота. Кожен учасник змагань ретельно готував продукти для свого шедеву. Борщ кафе “Тройка” готували дівчата-кухари, а у команді “Ні пуха, ні пера” — власник, Олександр Рябич та його кум — Руслан Старенький з м. Вишневе.

“Перший наш борщ із кумом ми зварили років 10 тому на поліванні в Страхолиссі. Тоді ходили на качку. З тих часів щоразу варимо або борщ, або солянку, і навіть голубці, — коментує Руслан, а щодо секрету приготування додає: — ніякого секрету! У казані кипить яловичина (задня частина), грудинка. Наш борщ гуцульський. Тут є білі

гриби, болгарський перець, квасоля і все інше”.

“Саме головне — до будь-якої справи і до приготування борщу треба з душею підійти”, — кажуть дівчата з кафе “Тройка”. Якісні продукти — це головне, а ще — пристрасть. Його любити треба, як чоловіка. Уявіть собі потік почуттів, коли лежиш на трійці коней! Вітер в обличчя! А тут в казані на відкритому вогні усе кипить, булькає, як... у грудях”.

Після таких коментарів важко було уявити собі хто ж стане переможцем, чий борщ стане “борщом”?

Поки борщі готувались, ціле шоу

з конкурсами проводила Іванна Коновадова. Відомо, що борщ без квасолі — не борщ. Тому двоє чоловіків мали якнайшвидше відокремити квасолю від лапші і соняшникового насіння. Потім визначали, хто швидше зуміє нарізати овочі для приготування борщу.

У веселій забаві не зоглянулись, як у величезних казанах підоспів славетний український Борщ! І тут почалося. Боярчани й гості міста вишикувались у кілька шеренг. Підігріті очікуванням, ушлітали борщі, а до них хто запашні пампушки, начинені салом так, що аж за вухами лящало. За мить й один і другий казан спорож-

нів. Тепер найважливіше — проголосувати чий же борщ смачніший. Непростий то був вибір. До двох скриньок підходили й підходили, а коли підбили підсумки, виявилось, що переможцем у конкурсі кухарів став борщ “від кумів”, які приготували Олександр Рябич та Руслан Старенький.

Переможці і переможені отримали нагороди, які вручав перший заступник голови Роман Гладкий. Це були спеціальні рюкзаки з кухонним начинням та ще й з вмонтованим холодильничком. Та найбільша нагорода — це враження людей, хороший настрій, яким ділились нагородовані, ситі люди!

Наталя Ключник

А ВИ ЗМОГЛИ Б?...

Тим і гарне свято, що для кожного в ньому своє місце знайдеться...

Масте міцну руку й око пильне — на вас вже чекає “Меткий стрелок”. І якщо вам вдається трьома влучними кидками тенісних м'ячів збити зі столу всі циліндри-

ки — пляшка призового шампанського вам гарантована! Спробував і я відчути себе снайпером... Виявляється, не так то й просто оте шампанське заробити...

А якщо ваш козир не лише влучність, а й спритність, до ваших послуг —

змагання з настільного тенісу. Близько 200 чоловіків випробували себе 19 вересня за тенісним столом! Та лише 20 дійшли до фіналу... А переможцями стали Євген Коротин (III місце),

Геннадій Отсу (II місце) та Тимур Тимченко (I місце).

Поки чоловіки змагались у спритності, малечу розважали на сонячній парковій галявині веселі клоуни. Складовими розважальною ігровою програми “Веселкові

промені” були веселі конкурси, дотепні жарти, приємні сюрпризи й чудові призи та подарунки... Тому раділа малеча, забувши навіть про морозиво та цукрову вату, і раділи дорослі, вболіваючи за своїх дітей...

А до уваги тих, хто майструвати полюбляє, були

численні майстер-класи, які проводили учасники виставки народних промислів. Серед них — майстер-класи в'язання гачком та спицями (Л.В.Бровкіна й О.С.Конюшенко), вишивки (Л.М.Васіна, Г.Я.Литвин, М.О.Зенова та Г.М.Совяк), флористики (Н.Л.Терещенко) та соломоплетіння (А.Т.Михайловська), різьблення, вироби з

Так, чи змогли б саме ви, наші шановні читачі, відірватися від святкової феєрії відзначення 53-ї річниці нашого міста, щоб привітати його... власною відвагою молодецькою, доблестю спортивною і до перемоги прагненням нестримним? А ще — талантом мистецьким, руками золотими, творчістю унікальною? Виявляється, і такі люди живуть у нашому місті...

дерева (А.П.Запорожець), бісероплетіння (Я.М.Остапенко), коренепластики (В.І.Сивухін), випічки обрядового печива (Г.П.Бут), гончарства (І.В.Решта),

української народної ляльки-мотанки (В.П. Мацела), надзвичайно оригінальний майстер-клас “стиль петрогліфів” (Ж.І.Шатаєв) — всього й не перелічити!

Втім, навіть не на майстерню, а скоріше на мистецьку

галерею скидалася паркова алея, справжньою окрасою якої стали виставки майстрів народної творчості. Тому той, кому вчитися часу не було, міг просто придбати унікальні речі в численних “мис-

тецьких крамничках”. Картини чи гобелени подобаються — до Ю.В.Гюрам завітайте, декоративні скатертини та серветки вам М.В.Костюк забезпечить, а те ж саме й сувеніри з дерева на додачу — В.В.Варзарук, керамікою М.П.Тамченко порадує, без м'якої іграшки жити не можете — до О.О.Савченко прямуйте... Тож був і час, і можливість і повчитися, і на згадку про свято щось придбати... Скористалися?

Радислав Кокодзей

У ЦЕНТРИ УВАГИ — ПІДПРИЄМЕЦЬ

Підприємство у м. Боярка представлено різними сферами виробництва і обслуговування. Багато пересічних мешканців навіть не уявляють, як то розпочати і розвивати власну справу. На перший погляд здається, що усе це просто і елементарно. Насправді — важка

праця, яка вимагає постійної мобілізації усіх наявних ресурсів, як грошових, так і інтелектуальних. Тільки максимум прикладених зусиль можуть забезпечити результат. “Розвиток підприємства — запорука розвитку і становлення економічної стабільності як м. Боярка, так і всієї України”, — розпочав вітальне слово Тарас Добрівський — Боярський міський голова, у зібранні на честь Дня підприємства. Проходило воно у актовій

залі ЗОШ №5 і стало фактично початком святкування Дня міста. Тарас Григорович подякував підприємцям за підтримку і увагу до вирішення проблем міста. Він говорив про те, що влада і бізнес мають чути один одного і йти в ногу до спільної мети: “А вона в нас одна — перетворити м. Боярка в комфортне, сучасне місто з розвинутою інфраструктурою”. Задля цього працює влада міста, депутати, виконавчий комітет. Задля цього ми разом повинні використовувати усі можливі і неможливі засоби.

У підтвердження щирості сказаного міський голова вручав подяки і символічні

подарунки-нагороди від Боярської міської ради. Серед багатьох інших їх власниками стали: А.А.Арчаков, С.Баракаті, В.А.Дачієв, В.А. Димчев, Н.П.Донець, О.О.Ільїна, В.О.Коломійченко, О.М.Коновалов, А.В. Матейко, М.П. Пацьора, О.В.Плаксинська, В.Г.Ричек, М.І. Солом'яний, Т.Ю.Талан.

Додали настрою підпри-

емцям діти, які в яскравих костюмах виступали на сцені і дарували свою творчість присутнім. Ансамбль “Перлина” Боярської міської школи мистецтв (керівник Наталя Авраменко) та Ганна Роганова, яка дарувала свої пісні.

Всім присутнім у залі і тим підприємцям, хто не полишив свого робочого місця побажали:

*З роси, води на добру сотню літ
Людського щастя й благ земних по віща
Здоров'я вам, міцного, як граніт
В хорошій формі бути скрізь і всюди.
Трудитись, жити добре, без біди,
Щоб шанували і любили люди вас завжди!*

БІ Політична платформа

ЛИТВИН:

НАМ ТРЕБА ДУМАЮЧА, ДІЮЧА І ЕФЕКТИВНА ВЛАДА

У суботу, 26 вересня, місто Вишгород відвідав Голова Верховної Ради України Володимир Литвин. Зустріч з мешканцями міста Володимир Михайлович провів на одному з майданів райцентру. Зразу ж, після привітання з людьми, він почав відповідати на запитання присутніх. Гість тримався гідно, не оминав “гострих кутів”, не замовчував звинувачень на свою адресу.

Розвал країни — ось що на думку В.М. Литвина відбувається нині. Він починається із сесійної зали, де ряд обранців народу демонструють зухвале нехтування нормами поведінки і регламенту. Постійне блокування трибун з метою лобіювання власних партійних інтересів, неявка на засідання — одна з причин, яка підштовхує країну дедалі стрімкіше у прірву.

Як приклад — Київщина, яка сьогодні кволо реалізує потенціал столичної області.

Через економічну кризу найбільше постраждали машинобудування (спад 57%), обробка деревини та випуск виробів з неї, крім меблів (падіння — 45,7%), виробництво іншої неметалевої продукції — (мінус 38,5%), хімічна та нафтохімічна промисловість — (мінус 38,5%). Тутшое на місці сільське господарство. Єдиною галуззю, що продемонструвала економічне зростання, стало виробництво харчових продуктів — плюс 3,9%. Фінансова спроможність мешканців Київської області набагато зменшилась.

Якщо столична заробітна плата сягає 3077 грн., то в області лише 1919 грн. З початку року реально вона знизилась на 9,2%. Та й тутчасно не отримують. Заборгованість з виплати коливається в межах від 28,2 млн.грн. до 44, 4 млн. грн. Спостерігаються чергові підвищення комунальних

платежів. Тільки у м. Вишневе 1 м³ води вже коштує 7 грн. (в серпні було 5). У області підвищуються ціни на перевезення, рівень безробіття, де на кожне робоче місце претендують 7 осіб, процвітає корупція. Тільки з початку вересня в Київській області уїймали “на гарячому” двох чиновників під час отримання хабара.

Усі ці проблеми та багато інших вимагають негайного втручання і вирішення. Натомість народні обранці у ВРУ блокують трибуни, звинувачуючи голову ВРУ у порушенні регламенту.

“Ми вже на 5 років повернулись назад і за рівнем розвитку знаходимося на рівні 2004 р. Найбільша проблема наших політиків і депутатів — примушування і нав'язування своєї волі всьому народу і державі”, — вважає голова ВРУ В.М. Литвин. “Чорний PR, збір компромату, використання адмінресурсу для лобіювання власних інтересів несуть в собі загрозу руйнації держави. Нам усім треба протистояти цьому, бо виборами життя не завершується. Бо вибори мають слугувати динаміці в розвитку через прихід нових людей, а не відкиданню країни назад. Нам треба думаюча, діюча і ефективна влада.

“Хочете змінити ситуацію — змініть”, — радить Литвин. “Свої погляди висловіть публічно”. Порада політика стосується кожного, починаючи від Президента, і завершуючи пересічним українцем.

На думку Литвина, Президент, Прем'єр та голова Національного банку мають виступити публічно у сесійній залі після оприлюднення доповіді Національної академії наук України “Про соціально-економічний стан країни — наслідки для народу і держави”. Такий ґрунтовний аналіз вчені вже готують на прохання голови ВРУ. Тільки після цього можна буде розглядати головний фінансовий документ країни — ЗУ “Про державний бюджет України на 2010 р.”

“Якщо мене не підтримають у цьому питанні — значить влада діє за принципом: чим гірше, тим краще. І з цим миритись я не буду. Бюджет має бути реальним і спрямований на розвиток. У нинішньому проекті я не підтримую ряд позицій, у тому числі щодо делегування повноважень ВРУ Кабінету Міністрів”, — заявляє Литвин. Він вважає, що варто сконцентруватись на існуючих питаннях, а не створювати нові. “Нині діюча Конституція зараз не виконується, тому немає сенсу обговорення нової. Як приклад: в Конституції написано про безоплатну і доступну освіту, медицину. Я б тільки дописав: невиконання цих статей тягне за собою покарання особи до 15 років ув'язнення”, — каже Литвин. “У нас на медицину виділяється зараз в рік 34-35млрд.грн. Я переконаний, що медичні послуги, аптеки необхідно забрати в комерційних структур і повернути у дер-

жавну власність. Бо люди “загинаються” без інсуліну, а у нас не можуть провести тендер, бо не хочуть оприлюднювати хто більше вкрав”.

Змінити підхід до обрання депутатів усіх рівнів закликає людей Володимир Михайлович. Щоб народні обранці виконували свої функції, на його думку, треба перейти до мажоритарної системи виборів. Система за закритими партійними списками себе не виправдала, бо партії сьогодні — це лише бізнесові структури.

“Чому кандидат в депутати має нести свої гроші в партію? Краще б, дотримуючись принципу “з погоною вівиці, хоч шерсті клопоть”, щось відремонтував би у своєму окрузі, витратив би свої гроші на громаду”, — аргументує Литвин. І додає, що найчастіше програми таких партій, це гра на почуттях людей та їхній щиросердечності. Вибори мають слугувати динаміці розвитку держави і її територій. Мають з'явитись нові обличчя. На місцях люди будуть знати хто що зробив, контролювати кожного зокрема. “Я глибоко переконаний — закриті партійні списки треба ліквідувати. Тоді й у Верховній Раді будуть представники від району, міста. Це приведе до природного політичного структурування і змінить ситуацію”, — каже Литвин.

Наталя Ключник

Г.І. ЯЛИЙ: ХОЧУ, ЩОБ МІСТО ЖИЛО ЩАСЛИВО І ВЕСЕЛО

Справжня якісна послуга — це коли ми її не помічаємо. Вона не завважає нам, не дратує. От так вранці запаливмо голубий вогник газу, варимо каву і навіть не думаємо про те, що хтось чатує вдень і вночі, щоб ми змогли зробити таку просту річ.

Троє боярчан цьогоріч отримали звання Почесний житель міста. Серед них — Григорій Іванович Ялий — начальник Боярського виробничого лінійного управління магістральних газопроводів.

Розмова наша з Григорієм Івановичем, на жаль, була короткою. “Робота, робота, час об’їжджати об’єкти”, — пояснив Григорій Іванович. І не дивно.

У вересні минулого року Боярському лінійному виробничому управлінню магістральних газопроводів виповнилось 60 років. Увесь цей час люди, які працювали і працюють в управлінні, забезпечують постійну, рівномірну, безпечну подачу газу до наших домівок,

щодав головним інженером.

— По суті, ми транспортуємо газ від кордону держави до міста. У нас нараховується 80 газорозподільчих станцій. Основна функція — утримувати тиск газу на потрібному рівні. Спеціально підготовлені працівники контролюють подачу, де потрібно — понижують, де — підвищують. Наприклад, на м. Боярка подають газ під тиском 3 кг/см². Схожі станції є в кожному місті і там працюють наші працівники.

газ доправляють під тиском 35 кг/см², а ми піднімаємо його до 55. Наступна, така ж як наша, станція в Бердичеві. Туди газ потрапляє десь із тиском 40 см/м², вони його знов піднімають і так аж до кордону.

— Кажуть, що в Україні крадуть газ. То правда, і як це можна зробити?, — ставлю питання і, нарешті, бачу посмішку на обличчі чоловіка.

— Та ні, це неможливо в принципі. Газ вкрасти неможливо, але в Україні злочинці крадуть нафту. Висвердлюють отвори часом і в газових трубах, вважаючи, що звідти нафта потече. А тепер уявіть, яке лихо може статись: тиск у такій трубі 55-70 кг/см² (для порівняння: в автомобільній шині 1,5-2 кг/см²). Горять люди!

кадри. Чи не маєте проблеми із цим?

— Останнім часом маємо. У Києві зварювальники пропонують 5 тис. грн., а ми можемо заплатити тільки 3. Але нічого, ми знову беремо молодих людей, залюбки навчаємо їх, залучаємо до участі у спортивних змаганнях. У нас є на території волейбольний, тенісний і футбольний майданчик, де люди не просто відпочивають, але й готуються до змагань. Проводимо по 2-3 спартакиади на рік. Ось дивіться скільки кубків, і це ще не всі. Я й сам люблю пограти як у футбол, так і у волейбол.

На полиці в кабінеті численні кубки за перемоги. Поруч зручно примостився футбольний м’яч, в оточенні медалей.

— У вас, як у дбайливого господаря, трава під шнурочок вистрижена. Це принципово?

— Через спекотне літо цього року трава трохи вигоріла. Але все ж ми намагаємось підтримувати гарний вигляд. Це ж наша територія і ми тут живемо. До нас часто приїждять гості: японці, англійці, росіяни, білоруси з метою обміну досвідом. Особливо останнім часом стали частіше приїждити гості із Японії. Вони пропонують нам нові технології.

— Що з останнього запропонували?

— На жаль, ми відстаємо у багатьох питаннях, зокрема, у приладобудуванні теж. Спочатку прилади контролю у нас були американські, потім навчилися виготовляти власні у Києві. Така ж картина із устаткуванням. Воно німецьке або італійське. А так хочеться, щоб було своє і дешевше.

Своє і дешевше... “Справжній українець, господар, який дбає про своїх близьких, ким би вони йому не

були: колегами, рідними, друзями”, — думається мені. Знаю, що як член виконкому він постійно допомагає місту у вирішенні різних питань, особливо забезпеченням спецтехнікою — тракторами, автомобілями, автокранами, вишками. А Григорій Іванович відповідає вже на ходу на останнє моє запитання: “Що в Боярці найбільше любите?”

— Найбільше люблю ліс. Це місце душевного спокою. Місце, де ми з друзями зустрічаємось, разом смакуємо неймовірно смачний і соковитий шашлик. А взимку там на лижах з дітьми ходимо. З тим, що ліс вирубують, треба боротись, — стурбовано каже.

— Я стараюсь, щоб моє рідне місто жило весело і радісно. Хочеться, щоб дороги були добрі і ставок для дітей і дорослих був. Щоб і покупатись і покататись на човнику можна було б. Чесно кажучи, на цю нагороду не сподівався, але якщо громада так вирішила — її приймаю. Тому й далі намагатимусь, щоб наше місто процвітало.

P.S. Йдемо до виходу. Григорій Іванович затримується ще на мить. Обличчя знов стало серйозним і додає: “Ми підтримуємо наші газові мережі у хорошому стані. Жодного збою з нашої провини за увесь час не було. Хочеться, щоб люди це розуміли і не шкодили газопроводи. На жаль, є випадки, коли, розпочинаючи будівництво, люди копають. Не знають, що воно там у землі. Часом натрапляють на газопроводи, висвердлюють діри у трубах. Наганяють машини, трактори.. Через це виникають аварії і зупиняється постачання газу.

Наталія Ключник

об’єктів виробництва, садків, шкіл. Усе задля комфортного проживання у нашому місті, та й не тільки.

— Ми забезпечуємо подачу газу на Київську область, м. Київ і на Житомирську область, — роз’яснює Григорій Іванович. Він 34 роки в управлінні. Як прийшов у Боярку у 1975 році, так незмінно працює тут вже понад 34 роки. Його професійна нива класична. Після закінчення Одеського політехнічного інституту побував на півночі, де піднімав газовий промисел у “Надимгазпромі”. Тоді ще й гадки не мав, що прийде час і саме той газ буде отримувати тут у Боярці і “роздавати” іншим. За час роботи Григорій Іванович пройшов шлях від начальника служби газорозподільчих станцій до начальника лінійного виробничого управління магістральних газопроводів. 8 років пра-

у Боярці безпосередньо це 150-200 фахівців, інші — в Києві, Фастові, Броварах, в Обухові та на багатьох інших об’єктах. Вони забезпечують безперебійну роботу з подачі газу до об’єктів, населених пунктів, в тому числі й житлових будинків, — пояснює мені Григорій Іванович. Скупий на слова чоловік, говорить лаконічно, чітко, виважено. Про себе розповідає неохоче, а от про свою роботу залюбки...

— А в містах є такі організації, як “міськгаз”. Газ у великій трубі йде під тиском 55-75 кг/см². Ми ж її знижуємо до 3 кг/см², очищуємо від домішок, робимо заміри і тільки тоді “міськгаз” подає його до споживачів. Окрім того, наша компресорна станція перекачує транзитний газ на захід. Через кожні 100 кілометрів на газопроводі є компресорні станції. До нас, наприклад,

Байки про те, що в Україні крадуть газ — інтриги політиків. На міжнародних вузлових станціях, як то між Україною і Росією, є представники як однієї, так і іншої сторони. Це перша лінія облікового контролю. За ними ще 80 станцій, де всі прилади опломбовані за присутності вищестоящих органів контролю, наших працівників, представників “міськгазу”. Якщо необхідна ревізія чи є потреба перевірити прилади — приїждять представники всіх трьох сторін. Окрім того, усе це відбувається у присутності спеціального представника держави. Тобто вкрасти неможливо, та й немає потреби. Бо газ не наш. У нього завжди є власник. Ми державна структура, яка займається роботою — транспортуванням газу.

— Але ж для цього потрібні спеціально підготовлені

ВИМУШЕНА МІРА

За період від дати введення останнього тарифу (з 01.11.2008р.) суттєво збільшились витрати в зв'язку з підвищенням цін на електроенергію, газ, матеріали. Так, в діючий тариф була закладена ціна за електроенергію 0,486 грн. за 1 кВт/год., планова на теперішній час — 0,585 грн. Враховуючи, що витрати на електроенергію складають 38 % в загальних витратах, що становить щомісячно 259,6 т.грн. без ПДВ. Підвищено рівень мінімальної заробітної плати з 595 грн. середньозваженого в діючому тарифі до 652,75 грн. на 2009 рік. Ціни на матеріали зросли майже вдвічі, виходячи з вартості 1 долара США, який в діючому тарифі складав 5 грн. за одиницю, а на теперішній час зріс до 8,5 грн. Відповідно ціни на матеріали, бензин, мастильні матеріали збільшились до такого ж рівня.

Згідно висновків Державної інспекції з контролю за цінами в Київській області планова собівартість 1 м³ водопостачання на 2009 рік складає 4,25 грн., водовідведення — 3,77 грн. Відповідно, плановий тариф (собівартість) складає: в/постачання —

5,61, в/відведення — 5,06 грн. за 1 м³.

Враховуючи ці основні фактори, різниця між цінами і тарифами за 8 міс. 2009 року становить: в/постачання — 544,8 т.грн., в/відведення — 268,4 т.грн. Разом — 813,2 тис. грн., що збільшує збитковість підприємства.

Тому підвищення тарифів на комунальні послуги є вимушеною мірою, оскільки накопичення подальших збитків призведе до банкрутства підприємства, неможливості КП "Боярка-Водоканал" розрахуватись з РЕМ. А це загрожує відсутності води в кранах.

З 1.11.2009 р. КП "Боярка-Водоканал" планує ввести новий тариф на водовідведення та водопостачання. Його вартість відтепер складатиме 9,54 грн. (водопостачання збільшиться на 0,8 грн., водовідведення - на 0,5 грн.) при фактичній ціні, визначеній у розрахованому економічному обґрунтованні планових витрат на ж/к послуги згідно висновку Державної інспекції з контролю за цінами у Київській області, що становить 10,67 грн.

Галина Павліченко,
директор КП "Боярка-Водоканал"

МІСЬКА РИТУАЛЬНА СЛУЖБА ЗВІТУЄ

Ось вже два місяці пройшло з початку роботи Боярської міської ритуальної служби.

Сьогодні Боярська міська ритуальна служба проводить реєстрацію поховань та видає свідоцтво про поховання. Безоплатно виділяє місця для поховання громадян. Оскільки земельні ресурси Нового кладовища були вичерпані, за сприяння Тарасівської с/р (голова — В. Сизон) та Боярського міського голови Т. Добрівського була додатково виділена із земельного фонду с. Тарасівка земельна ділянка під розширення Нового кладовища. Зараз завершені роботи з підготовки нової території кладовища під поховання. Завершуються роботи з виготовлення та встановлення інформаційних щитів на Старому та Новому кладовищах, де буде чітко розписана процедура поховання згідно чинного законодавства, режим роботи кладовищ та міської риту-

альної служби, перелік послуг, які надає ритуальна служба, та розміщено карту-схему кладовищ.

Боярською міською ритуальною службою придбано спеціалізований транспорт для проведення поховань — автобус-катафалк та автомобіль для перевезення померлих від місця проживання до моргу.

Розпочата робота з реєстрації існуючих поховань на Старому та Новому кладовищах.

У планах — прокладення дороги до розширеної території Нового кладовища та облаштування паркінгу перед кладовищем, проведення водопостачання на кладовище. На Старому кладовищі — проведення робіт з благоустрою прилеглої території та будівництво каплиці з ініціативи та за підтримки жителів міста.

Олег Огійчук, нач.
міської ритуальної служби

Згруповані дані на тарифи з водовідведення і водопостачання (на 1 м³) станом на 5.08.2009р. по Київській області (за даними обласного упр. ЖКГ)

Населений пункт, назва підприємства	Тариф (в/пост. + в/відв.)	Дата введення тарифу
Іванівський р-н КП "Іванківводоканал"	14,63	01.01.2009
м.Ржищів КП "Ржищівводоканал"	14,31	01.07.2008
КП "Кагарликводоканал"	14,25	01.06.2008
Тетіївський р-н Тетіїв ВУВКГ	14,00	01.05.2007
Володарський р-н КПКОР "Володарка"	12,97	01.10.2008
Ставищанський р-н Ставище ЖКП	12,70	01.11.2006
Миронівський р-н КП "Миронівводоканал"	12,23	15.09.2008
Березани "Місьководоканал"	11,69	01.05.2009
КПКОР "Борodianкатепловодопостач."	11,62	01.03.2009
Сквириський р-н КП "Сквираводоканал"	11,45	01.01.2008
Баршівська РККП	11,30	01.04.2009
Бориспільський р-н ВАТ "СПМК-241"	10,58	01.01.2009
КПКОР "Богуславтепловодопостачання"	10,55	01.01.2009
Таращанський р-н КП "Таращаводоканал"	10,32	01.11.2006
Згурівська РКП	10,26	01.03.2009
Підківка ЖКП	10,00	15.07.2008
Рокитнянський р-н Рокитно РВУЖКГ	9,25	01.05.2008
КП "Узинводоканал"	8,99	01.01.2008
Макарівський р-н Макарів РВУЖКГ	8,87	01.05.2008
Фастів КП "Фастівводоканал"	8,82	01.10.2008
Яготинський р-н Яготин ВУВКГ	8,56	01.10.2007
К-Святошинський р-н КП "Боярка-Водоканал"	8,24 (9,54 планується)	01.11.2008
Вишгородський р-н КП "Вишгородводоканал"	7,62	07.02.2009
ЖКП "Немішасве"	7,26	01.06.2008
КП "Вишнівсьководоканал"	7,00	01.09.2009
Обухівський р-н КП "Обухів водоканал"	6,86	01.09.2008
м.Бориспіль Бориспіль ВУВКГ	6,27	10.07.2009
КП "Українка водоканал"	6,22	01.02.2009
Димер РКП	5,84	01.01.2007
м.П.Хмельницький П.Хмельницький ВУКГ	5,70	01.08.2008
Гощобинське "Біличі"	5,40	01.05.2008
м.Ірпін Ірпін ВУВКГ	5,38	01.08.2008
м.Славутич Славутич УЖКГ	5,14	01.07.2008
м.Біла Церква м.Б.Церквводоканал	4,92	01.10.2008
м.Васильків Васильків ККП	4,97	14.03.2009
м.Бровари Бровари ВУВКГ	4,40	01.04.2008
Чабани ВУЖКГ	3,69	20.04.2009

БОЯРСЬКА МІСЬКА РАДА КИЄВО-СВЯТОШИНСЬКОГО РАЙОНУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

II пленарне засідання XLII сесії V скликання

м.Боярка

"20" серпня 2009 року

РІШЕННЯ №42/1964

Про встановлення ставки орендної плати за землю по м. Боярка

Керуючись пп. 34 і 35 ст. 26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", ст. 12 Земельного кодексу України, ст. 21 і 24 Закону України "Про оренду землі" (із наступними змінами) і ст. 3, 4 і 17 Закону України "Про плату за землю", враховуючи звернення підприємств і підприємців міста та висновків постійних депутатських комісій по підприємництву та бюджету, -

БОЯРСЬКА МІСЬКА РАДА В И Р І Ш И Л А :

1. Затвердити ставки орендної плати за земельні ділянки на території м. Боярка згідно додатку № 1 (дається).
2. Дане рішення набирає чинності з 01 вересня 2009 року.
3. Доручити міськвиконкому внести відповідні зміни до договорів оренди земельних ділянок з урахуванням вищезазначених ставок орендної плати.
4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на Першого заступника міського голови Р.В.ГЛАДКОГО

* ставки орендної плати надруковані в номері 35-36 "БІ"

Міський голова
Згідно:
Секретар ради

Т.Г.Добрівський
М.Г.Лезнік

СПОРТИВНА

11 вересня в Боярській ЗОШ № 5 відбулися традиційні шкільні Малі Олімпійські ігри. Цього року адміністрація та педагогічний колектив школи вже дванадцятий раз організував та провів цей чудовий захід.

Першим уроком у всіх класах цього дня був "Олімпійський урок". В учнів 1-4 класів темою уроків була "Подорож в країну Олімпію", в учнів 5-8 класів — "Спорт і фізичне виховання — утвердження здорового способу життя та зміцнення миру", 9-11 класів — перегляд фільмів

ДИВІТЬСЯ!

Усе частіше спостерігаємо, як вулиці нашого міста перетворюються на знімальні майданчики. ЗОШ №1, ЗОШ №3, площа перед РАЦСом, територія "Укрцентрадриліс" — ще не всі місця, де знімалися різні серіали тільки у вересні. Облюбували столичні телевізійники Боярку. Кажуть, фактурне місто. Видається, що не тільки місто, а й люди в ньому.

Яку сюжетну лінію вималюють режисери монтажу Першого національ-

ВІТАЄМО

21 вересня на вулицю Самійленка, 22, що в Боярці, в приватну садибу, до 85-річної учасниці Великої Вітчизняної війни Марії Омелянівни Пуглаченко завітали почесні гості: міський голова Тарас Добрівський, голова Києво-Святошинської районної організації ветеранів війни та праці Володи-

ШАНУЮЧИ

18 вересня в "старій", історичній частині міста, на території Боярської ЗОШ №2 відбулася урочиста лінійка, присвячена відкриттю відновленої історико-архітектурної дошки на стінах будівлі. А самій будівлі вже 98 років! Це одна з найдавніших шкіл Київської області — велична архітектурна споруда, яка є окрасою і візиткою нашого рідного міста.

Спочатку це був дитячий притулок, побудований 1911 року для дітей-сиріт загиблих залізнични-

ШКОЛА – ШКОЛА МАЙБУТНЬОГО

Новини

міста

“Олімпіоніки та Прометей”. Темі уроків для різних вікових груп підготувала вчитель-методист з фізичної культури Миколаєнко Лілія Борисівна.

Після “Олімпійських уроків” відбулося урочисте відкриття Малих Олімпійських

ігор, яке завдяки зусиллям учнів та педагогічного колективу школи було перетворене на справжнє театралізоване дійство. Серед гостей свята були міський голова Добрівський Тарас Григорович та СЕНСЕЙ Школи Східних єдиноборств, кандидат в майстри спорту України Кондратюк Сергій Олександрович. Як завжди, міський голова прийшов не з порожніми руками. Цього разу дітям подарували м'ячі.

Після того як активісти шко-

ли винесли Олімпійський прапор та запалили Олімпійську Чашу розпочалися власне самі змагання, в яких були представлені такі види спорту, як “Веселі старты”, “Біг 30 м”, “Стрибки в довжину з місця”, “Біг 60 м”, “Біг 100 м”, “Човниковий біг”, “Стрибки в довжину з розгону”, “Підтягування на перекладині”, “Віджимання”, “Футбол” та “Волейбол”. В суддівській колегії, яку очолювала бібліотекар школи Хлинова Наталя Феліксівна, був задіяний весь педагогічний колектив та учні, звільнені від фізкультури за станом здоров'я.

Зважаючи на велику кількість номінацій, пере-

можцями стали багато учнів. Хочеться відмітити тих, хто здобув перші місця одразу з декількох видів спорту. Це Міненок Юрій (6-А кл.), Сімон Карина (9-Б кл.), Штанько Марина (6-А кл.), Ліщинський Максим (10 кл.), Мельник Максим (10 кл.), Рахнянська Оксана (10 кл.), Кузьмяк Квітослава (11-А кл.), Павлик Христина (11-А кл.) та Ромса Анатолій (9-В кл.), який, до речі, за підсумками змагань встановив рекорд школи з бігу на 60 метрів.

Варто сказати, що Боярська ЗОШ №5 — одна з перших шкіл нашого району, яка впровадила олімпійські уроки та єдина, яка регулярно про-

водить Малі Олімпійські Ігри школи. В першу чергу, це заслуга вчителів-ентузіастів фізичної культури Миколаєнко Лілії Борисівни, Ткаченко Наталії Олександрівни та Танани Валерія Миколайовича. Що ж, спортивному місту — спортивні школи! Є надія, що дуже скоро олімпійські уроки стануть популярними у всіх школах, адже фізкультурно-спортивна діяльність, яка лежить в основі олімпійської освіти, дає змогу виховувати психічно і фізично здорових членів суспільства, які у повсякденному житті дотримуватимуться правил чесної гри.

Тетяна Скочко

БОЯРЧАНИ НА ЕКРАНАХ TV

ного каналу, побачимо незабаром у телевізійній передачі “Надвечір'я”, що планується до виходу наприкінці жовтня (приблизно 30 числа). Знімали ж її наприкінці вересня і головними героями цього випуску передачі стали Алла Бібік та ансамбль “Сузір'я”.

“Ми не думали, що будемо із захопленням знімати цілий день у Боярці”, — вже під вечір, коли стало сідати сонце, і в кадрі стало мало світла, говорила Тамара Володимирівна — ведуча

програми. “Попросту не знали, що ваше місто таке цікаве, має таку історію. А як почувли слова “Боярського вальсу”, написаного Аллою Яківною, дізнались, що і в Боярці, як у Києві, є Хрещатик, є Липки — одряду змінили сценарій”.

Не розкриваючи секретів режисера-сценариста тільки додамо, що ця передача про незвичайних людей, жінок і чоловіків, які, незважаючи на своє “надве-

чір'я”, продовжують жити цікаво, активно, творчо у нашому рідному місті Боярка. Про дату виходу передачі повідомимо на сторінках наступних видань.

ДОРОГУ ЮВІЛЯРКУ!

мир Поставенський, голова Боярської міської організації ветеранів війни, праці та Збройних Сил України Борис Грецький. Вони привітали ювіляра з Днем народження, вручили їй квіти, подарунки та подяки (з грошовою премією) від міського голови та ветеранських організацій.

Іменинниця запросила всіх присутніх до обіднього столу, щоб почастивати домашніми стравами, які приготувала сама та її племінниця Оксана.

МИНУЛЕ, КРОКУЄМО В МАЙБУТНЄ

ків. Притулок займав приміщення до 1917 року. Школа розпочала роботу в 1921 році, як залізнична школа-семирічка з українською мовою навчання. В 1921 році в половині будинку школи жили комсомольці, які прокладали вузькоколійку до лісозаготівель, рятуючи від холоду киян. Багато сторінок книги М. Островського “Як гартувалась сталь” розповідають про Боярку та школу тих часів. З 1937 року школа стала повною середньою залізничною №18. Це була

перша десятирічка в районі і навчалось в ній понад 600 учнів.

В 1941-1943 рр. тут був розташований німецький шпиталь і склад. В 1943 р., після звільнення Боярки, школа знову запрацювала. Перлина боярської історії, вона має не тільки своєрідну архітектуру, а й видатні здобутки у навчанні та вихованні кількох поколінь наших земляків. Зі словами подяки за освіту та виховання міський голова Боярки, а також колишній учень цієї школи — Тарас Добрівський, пода-

рував закладу прапор міста, розроблений боярськими геральдистами.

Відкрити оновлену Державну охоронну дошку були запрошені династії учнів школи: Самійленків-Харчуків-Коваленків і Малькових-Щеголь.

Відновленою історичною справедливістю назвала цю подію Н.Ф. Харчук, Заслужений журналіст України, депутат БМР. Та перш за все — теж колишня учениця, для якої школа №2 — рідні пенати, де навчалась вона сама, її діти, а тепер

вже й онуки. Немало вже зроблено (саме за кошти Ніни Федосіївни виконана меморіальна дошка), проте вона вже думає, скільки ще потрібно зробити, щоб зберегти майже сторічну будівлю. Адже Боярська школа №2 не тільки навчальний заклад, але й пам'ятка архітектури та історії початку ХХ століття.

На завершення урочистої лінійки прозвучав Гімн школи, авторами якого є вчителі та учні школи.

Ганна Бєлєбородова

В ГОСТЯХ У "ЛЕДІ"

У День міста — 19 вересня, Боярка гостинно зустрічала гостей. На запрошення міської влади на свято прибули почесні гості з міст-побратимів Несвіжа (Білорусія) і Пулав (Польща). Офіційна зустріч відбулась у приміщенні Навчально-оздоровчого комплексу ім. І. Богуна.

Гості, серед яких були сільські голови навколишніх сіл, депутати району та міста взяли участь у офіційних заходах. А по закінченні міський голова Тарас Добрівський запросив почесних гостей відвідати один із кращих приватних закладів для дівчаток — школу "Леді", що по вул. Молодіжна.

Директор — Ірина Львівна Демидова, гостинно зустріла почесну делегацію. Гостям продемонстрували відеофільм про будні школи,

оглянули умови проживання дівчаток, відвідали виставку ужиткового мистецтва, рукоділля.

На завершення Ірина Львівна запросила гостей до святкового столу, де їх частували смачними українськими стравами — борщем, голубцями та іншими українськими наїтками.

Євген Пікуль

ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ДІТЕЙ

22 вересня у ДНЗ №3 відбулось засідання районного методичного об'єднання вихователів середнього та старшого дошкільного віку. Тема зустрічі — "Екологічна освіта дітей дошкільного віку".

Як зазначила Л.М. Фарцабей, вихователь-методист ДНЗ №3, важливим елементом еколого-розвиваючого середовища у ДНЗ є "Екологічна стежина", яка допомагає вихователю виховувати у дошкільнят основи екологічної культури, та культури поведінки дитини в навколишньому середовищі.

Багато зусиль колектив садку доклав до створення "екологічної стежини". Посильну допомогу в озелененні садку надали ландшафтні дизайнери В.М. Савонюк та А. М. Савонюк.

Маршрут "екологічної стежини" проходить територією дитячого садка через сад, квітник, куточок лісу. На стежині є різні ділянки: "Лікарські рослини", "Чарівний світ квітів", "Мурашник", "Смачна ділянка".

Вихователі та методисти району мали змогу спостерігати, як проходять заняття "По незвіданим стежкам" в старшій групі, та "До природи із добром" — в середній групі.

Спеціаліст відділу освіти Г.Д. Калабуліна високо оцінила роботу вихователя-методиста Л.М. Фарцабей, та завідуючої ДНЗ №3 Л.І. Дуднікової:

"Всі заняття методично правильно витримані, надзвичайно цікаві форми роботи з дітьми. Також проведена колосальна робота з реорганізації території. "Екологічна стежина" є унікальним явищем у нашому районі і допомагає виховувати у дітей гуманне ставлення до природи".

Ганна Белобородова

"Я У СВІТІ"

Так називається нова базова програма розвитку дитини дошкільного віку, за якою відтепер будуть працювати усі ДНЗ.

16 вересня у ДНЗ "Джерельце" відбувся районний семінар методистів під керівництвом вихователя-методиста ДНЗ "Джерельце" Н.М.

Вакулєнко. На семінарі були присутні методисти дошкільних навчальних закладів району, та завідуюча відділом дошкільної освіти Київського обласного інституту післядип-

ломної освіти педагогічних кадрів Н.М. Нечипорук.

Присутні були ознайомлені з особливостями організації та планування навчально-виховного процесу в дошкільних навчальних закладах за базовою програмою розвитку дитини дошкільного віку "Я у Світі". Нова базова програма затверджена Колегією Міністерства освіти і науки України 29.01.09р. З нового навчального року по цій програмі у ДНЗ "Джерельце" працюють дві групи.

Програма "Я у Світі" за змістом, формою викладу, пріоритетами не схожа на

традиційні програми. Організовуючи життєдіяльність дитини в дошкільному закладі за базовою програмою "Я у Світі", слід враховувати індивідуальні особливості кожної дитини. Частота прийомів їжі регулюється фізіологічними потребами дітей певного віку, медичними рекомендаціями. Не слід нав'язувати дитині продукти та страви, що викликають у неї відразу.

Часові межі денного сну можуть бути подовжені чи скорочені залежно від можливих індивідуальних проявів, особливостей нервової системи дитини. Доцільно вносити в повсякденне жит-

тя дошкільників елементи сюрпризності, експромти, що урізноманітнюватиме їхні життєві враження. В ДНЗ заняття не має бути прототипом шкільного уроку. Розвивальне, індивідуально зорієнтоване навчання дошкільників проводиться фронтально, по підгрупах, або індивідуально. Проте, в організації навчально-виховного процесу за цією програмою є свої складності — індивідуальний підхід до потреб кожної дитини в переповнених дитячих садках — місія майже нездійсненна.

Ганна Белобородова

БІ Професійні свята

ДЕНЬ ВЧИТЕЛЯ

Школа, рідна школа... З нею пов'язане усе наше життя — раніше навчалися ми самі — тепер наші діти та онуки. А дехто з вчителів, які вчили нас життєвих премудростей, вчать зараз наших підростаючих нащад-

ків... Що змінилося (чи хотілось би змінити) у сучасних школах, як працюють сьогодні вчителям і чи змінилися діти? — такі питання задавали кореспонденти вчителям ЗОШ №5 та районної класичної гімназії.

Городецька Валентина Степанівна, викладач трудового навчання та основ здоров'я, педагогічний стаж — 28 років:

"Працювати в гімназії — це щастя! Важко сказати однозначно чи змінилися діти — вони усі різні. Але я завжди радію успіхам своїх учнів, і тих, хто багато років тому закінчив школу. Сподіваюсь, що і вони згадають своїх учителів теплими словами. Що стосується змін, то не знаю чи дочекаюсь, коли у педагогів буде достойна оплата праці".

Матвійчук Тетяна Сергіївна, викладач історії в гімназії, педагогічний стаж — 29 років:

"Працювати у школі мені подобається. Діти, звичайно ж, змінилися — об'єм інформації, яку вони отримують, настільки великий, що це ставить перед вчителем вимогу знати ще більше. Стало цікавіше, бо це мене стимулює розвиватися. Проблем з дисципліною не виникає, тому що процес спілкування намагаюсь зробити цікавим для учнів".

Толетих Ольга Олексіївна, викладач початкових класів, педагогічний стаж — 33 роки:

"Люблю школу та дітей, тому мені працюється прекрасно. Змінити хотілось би матеріальну базу школи, щоб держава більш турбувалась про освіту дітей, тому що все доводиться робити за батьківські кошти. Діти змінилися, стали більш інформовані, жваві і нестримані — проблем з дисципліною стало більше".

Ходаковська Тетяна Леонідівна, викладач математики, педагогічний стаж — 7 років:

"Діти завжди однакові, але сучасні — більш енергійні та прогресивні. Працювати з ними подобається. Хочеться, щоб умови були кращі, щоб вистачало підручників і видавали б їх безкоштовно".

Сахненко Тетяна Георгіївна, викладач математики, педагогічний стаж — 20 років:

"Працювати стало важче, ніж раніше — комп'ютери, телевізор, на жаль, цікавлять дітей більше, ніж математика".

ДВА СВЯТА — ЄДИНА РАДІСТЬ!

Для того, щоб сказати про урочистості, які відбулися в Боярці 29 вересня, достатньо одного речення: 105 років від дня народження Миколи Островського та 35-а річниця Боярського краєзнавчого музею. Для того, щоб розповісти про ту єдицю й спільну радість, яка вела гостей звідусіль до гостинної Боярки — до музею, який поважають і люблять боярчани і знають далеко за межами нашого району — не вистачить і товстелезної книги...

Бо свято таки вдалося на славу! На заваді йому не стала навіть погода: зважаючи на дощ та перші подихи осінньої прохолоди, святкування просто довелося перенести з майданчика перед пам'ятником Миколі Островському перед музейною будівлею до холу Боярської ЗОШ №2, з якої, власне, й починалася "корчагінська" сторінка Боярської історії.

Саме та історія, яку розпочинали зберігати учні Боярської другої під керівництвом своєї улюбленої вчительки, а нині — Заслуженого вчителя України, Лауреата премії імені Миколи Островського Альбіни Петрівни Януш. Втім, не історія, а саме життя оживало в словах Альбіни Петрівни. Бо зовсім поряд, за стінкою, продовжувала жити

своїм життям шкільна кімната-музей корчагінської слави, а на відзначенні пам'ятної дати були присутні ті самі учні — перші екскурсоводи і хранителі музею, серед яких — Заслужений журналіст України, лауреат премії імені Володимира Самійленка, депутат 5 скликань Боярської міської ради Ніна Федосіївна Харчук...

29 вересня 1974 року в новій будівлі на території БСШ №2 було відкрито літературно-меморіальний музей Миколи Островського, на базі якого і працює сьогодні Боярський краєзнавчий музей. А 29 вересня 2009 року він відзначав свою 35-ту річницю. Цю радісну подію з працівниками музею розділили численні гості. Серед них — заступник голови районної державної адміністрації Олександр Сергійович Лук'ячук, секретар Боярської міськради Михайло Геннадійович Лезнік, голова Києво-Святошинського літературно-мистецького об'єднання "Світлиця" Володимир Петрович Бубир,

Герой Радянського Союзу Борис Кузьмович Кошечкін, відповідальний секретар союзу міст-героїв Емілія Іванівна Іванченко, Перший секретар Київського обласного комітету ЛКСМУ Андрій Вікторович Белевцов, Другий секретар обкому компартії України Володимир Віталійович Галицький, директори музеїв Київської області на чолі з Головою обласної ради директорів музеїв Людмилою Михайлівною Діденко, депутат Києво-Святошинської районної ради, голова Боярської міської організації "Жіноча громада" Ангеліна Миколаївна Лахтадир, директор районного Центру творчості молоді "Оберіг" Надія Іванівна Скакодуб, письменники і поети, керівники навчальних закладів міста...

А ще — численні гості (яких ледве вмістили шкільні стіни) та представники мистецької еліти міста, району, України. Адже для всіх цих людей Боярський краєзнавчий вже давно став тією незмінною мистецькою вітальнею, в якій презентуються книжки, влаштовуються персональні і колективні виставки, в якій, врешті-решт, можна просто зустрітися з друзями за філіжанкою кави і поспівати під акомпанемент старовинного роля...

"Дякуємо за те, що надихаєте на творчість, надаєте можливість насолоджуватися хвилинами духовності, за іскру, яку розпалюєте в сер-

цях митців, за виховання молоді, за збереження традицій українського народу". Це лише одне з письмових вітань, які залишилися того дня у Книзі відгуків Боярського краєзнавчого. Втім, мабуть, цими словами промовляла до дорогих гостей... картинна галерея та виставка робіт народних майстрів, на яку перетворився шкільний коридор. Адже саме ці слова стали тим камертоном, сольна нота якого дзвеніла у всіх без винятку виступах.

Тому й не дивно, що зі щирих вітальних слів всіх цих друзів музею сам собою склався чудовий концерт. Адже в подарунок музею свій талант принесли на розкриленому усміхові серцець, немов на вишитому рушникові, Народний ансамбль "Горлиця" та Народний хор ветеранів "Надія" під керівництвом Любові Рачинської; вокальний гурт Ріо у складі Тетяни Зубкової, Оксани Нуриченко і Людмили Яковенко; співачка і співробітник Боярського краєзнавчого Наталія Філаретівна Горенко... І кружляло подвійне свято в танцювальних ритмах разом з вихованцями зразкової студії бального танцю "Ритми" Марком Коваленком і Світланою Кухарською, чемпіонами України з бально-спортивного танцю Меланією Борисовою та Стипедіатом Києво-Святошинської районної державної адміністрації Максимом Коваленком... Та справжній фурор викликали пісні

у виконанні Заслуженого артиста України Віталія Свирида, чий виступ і завершив концертну програму.

Дійсно, змінюються часи і влада, та не заростають бур'янами забуття стежки історії, які проходять не через землі — через серця людські. І вже представники учнівської молоді XXI століття — вихованці Навчально-оздоровчого комплексу Київського військового ліцею імені І.Богуна — покладають квіти до пам'ятника Миколі Островському...

А реальність продовжувала свій нестримний лет у вічність, і гостинний вогник у музейних вікнах був для неї найточнішим орієнтиром. Орієнтиром для сучасності, яка вже завтра сама стане історією. Орієнтиром для людей, які, прощаючись з музеєм, пошепки промовляють: "І щоб не трапилось з тобою чогось лихого — нехай хранить сам Бог тебе в усі віки"...

Радислав Кокодзій

ДЯКУЄМО ВАМ, УЧИТЕЛЮ ХРАНИТЕЛІ КНИЖНОЇ МУДРОСТІ

дїтьми під час відпочинку в санаторії "Мошногір'я", що на Черкащині.

Це лише в школі вони суворі і справедливі вчителі, а поза її межами, коли потрібно доглядати дітей різного віку й характеру, вони по-материнськи турботливі й лагідні. А які чудові свята та конкурси проводились для дітей! Завдячуючи цим педагогам, наші діти відвідали чудові історичні місця Черкащини.

Від щирого серця вітаємо увесь педагогічний колектив ЗОШ № 4 з професійним святом — Днем працівника освіти!

Батьки дітей, які відпочивали в санаторії "Мошногір'я".

30 вересня — Всеукраїнський день бібліотек. Але це не тільки професійне свято, це визнання важливості даної професії. Адже бібліотекарі, справжні хранителі книжної мудрості, турбуються про духовні здобутки народу, додають свій внесок в розвиток вітчизняної освіти та культури. Без книг ми не уявляємо свого життя, ми не змогли б вчитись пізнавати світ та самих себе. В книгах — усі руїни давнього світу, увесь блиск та слава нового.

І мудрими поводириями до цієї скарбниці знань з давніх-давен були важливі люди — бібліотекарі. Час швидко плине, а працівники бібліотек відповідають його вимогам — охоплюють нові форми роботи та інформаційні технології. Сьогодні бібліотекарі займаються не тільки збором і

зберіганням книг. Це освітні культурно-інформаційні осередки, які сприяють збереженню історичної спадщини. Але незмінним залишається чуйне ставлення бібліотекаря до своєї справи.

З професійним святом привітав усіх бібліотекарів Боярки міський голова Т.Г. Добрівський. Окрім найщиріших побажань чудовим подарунком (міська рада

забезпечила транспортом) виявилась екскурсія у Переяслав-Хмельницький. Працівники бібліотек залюбки відвідали Музей народної архітектури та побуту. Екскурсії у різні мальовничі куточки країни — вже добра традиція дружного і згуртованого колективу. Та цей день був таки особливим. Адже саме цього дня друзі та колеги вітали з Днем народження Людмилу Іванівну Засць, завідуючу філією №45 районної дитячої бібліотеки. Колектив "Боярка-інформ" приєднується до найщиріших побажань. Щастя, міцного здоров'я, шани і любові від рідних та близьких.

Ми цінуємо і поважаємо вашу працю і вагомий внесок у розвиток нашого міста.

Ганна Белобородова

ВОЛОДИМИР П'ЯНОВ — ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ

Ось уже минуло 2 роки, як пішов у вічність наш земляк, видатний діяч української літератури, духовний батько багатьох письменників, діячів української літератури, батько 60-десятників — Володимир Якович П'янов.

Щоб краще зрозуміти цю постать в духовному житті нації, треба взяти до уваги той складний період в літературному житті України, коли прийшлося працювати В.П'янову.

Зі спогадів: “мені і моєму поколінню довелося пережити практично всю історичну радянську епоху — від перших наслідків жовтневого перевороту у Петербурзі, громадянської війни, колективізації, Голодомору 1932-1933 років в Україні, війни з гітлерівською Німеччиною, хрущовської відлиги, горбачовської перебудови до розпаду Радянського Союзу і проголошення незалежності України”. За ці роки багато пройдено доріг, багато пережито, передбачено, передумано.

Народився В.Я.П'янов 15.09.1921р. в с.Крючки Чернігівської області. Дитинство і довоєнні роки пройшли тут і вперше він відчув політику русифікації в

його рідному селі. Не оминув голод 1932-33 років і його рідне село. “Страхіття Голодомору ніколи не полишало моєї пам'яті” (зі спогадів).

Роки війни пройшов з 1941 до 1946 і закінчив у Румунії. У 50-ті працює в журналі “Вітчизна”. Це був жорстокий час, коли тоталітарна комуністична система посилювала політичний тиск на творчі колективи. В.Я.П'янов завдяки своїй мужності бере на себе відповідальність за друк деяких творів молодих письменників, гуртує навколо себе “шістдесятників”. Пригадує, коли з ЦК прийшов в

Спілку один із функціонерів до П.Тичини і почав давати настанови, щоб старші “ввернули кожуха” проти молодих. П.Тичина, який ніколи не підвищував голос, змушений був стукнути кулаком і сказати грізно: “Ви хочете переламати хребет молодим, так як це зробили з нами? Цього не буде!”. В.Я.П'янов був призначений П.Тичиною відповідати за молодих письменників. В цей час він гуртує навколо себе такі визначні постаті, як В.Корж (Дніпропетровськ), В.Симоненко (Черкаси), М.Вінграновський та В.Голобородько (Луганськ), Л.Павлів (Стрий), Л.Костенко (Київ) і багато, багато інших.

То були важкі тоталітарні часи, коли за найменший відступ з утрамбованої ідеологічної дороги людину могли жорстоко покарати, перекрити всі шляхи, або й скалічити навкі. Багато із них врятував В.Я.П'янов. Тим чи іншим способом відвів від них удар кігтистої лапи КДБ. Особливо яскраво проявився виступ В.Коржа в його творі “Ламані-Переламані” про V з'їзд спілки. В.Корж, який в умовах тоталітаризму був першим повітом українського вітру,

справжньої демократії, і хоч потім він тяжко віддунув: були помсти, репресивні заходи, він засвідчив, що прогресивні українські письменники завжди переймалися долею України, її культури, мови; це була подія нечувана на ті часи, власне бунт, вголос мовлене слово протесту проти російського шовінізму, русифікації, та захист українських загальнодемократичних святинь.

Саме за сприяння В.Я.П'янова був опублікований роман О.Гончара “Собор”, коли він працював у редакції “Романи і повісті”, за що і був звільнений. Можна ще багато згадувати в цій короткій записці, але зараз, коли над Україною за 18 років незалежності знову з'явився імперський ведмідь і загроза існування держави, нам не вистачає гнівного слова В.Я.П'янова. Нехай Росія буде спадкоємицею тієї жахливої “імперії зла” і втішається “мудрістю” Сталіна і непереможністю своїх полководців, а ми в своїй державі, яка через століття вистраждала свою незалежність, повинні вшано-

вувати своїх героїв, які покладали голови за Україну.

Не все ще досліджено і прочитано із доробку В.Я.П'янова. І ми, як земляки і його друзі Ю.Мушкетик, М.Жулинський повинні докласти зусиль, щоб популяризувати його творчість. Гадаю, світлу пам'ять про нашого земляка увічнила б літературна премія його імені.

В.Я.П'янов під час зустрічі із В.А.Ющенком сказав словами П.Тичини “Воздвигне Вкраїна свогого Мойсея! — Не може ж так бути!”

В.Вітюк,
депутат БМР, хірург ЦРЛ

Олесь Гончар з онукою Лесею і Володимир П'янов в селі Положай на Переяславщині. 1980 р.

ШАНОВНІ БОЯРЧАНИ!

Вашої допомоги потребує маленька Олександра, яка дуже хоче почути світ і сказати своє перше слово “мама”. Народження крихітки Сашеньки стало радістю родини Кардашевих, які впродовж останніх років пережили низку трагічних подій, пов'яза-

них із втратою рідних і близьких людей. Коли дівчинці виповнився рік, лікарі оголосили вирок: “Дівчинка може залишитись не тільки глухою, але й німою”. Надію, що це ще можна змінити, подарували лікарі з Інституту отоларингології ім. Коломійченка Академії медичних наук України. Вони погодились зробити безкоштовну операцію, але імплантант

повинна оплатити родина. Коштує він не багато, не мало — 26 тис.євро.

Родина матері дівчинки вже продала усе можливе — старий автомобіль, мотоцикл, але цього занадто мало.

Боярська міська рада, виконком, редакція газети “Боярка-інформ” звертаються до усіх, хто може допомогти цій бідоласій дівчинці. Ваш, навіть невеличкий внесок, може від-

крити цілий світ для маленької Олександри.

Кошти можна перерахувати за наступними реквізитами:

Найменування банку: “ПриватБанк”; Номер рахунку: 29244825509100; МФО: 305299; ЗКПО: 14360570. Призначення платежу: для поповнення картки 4149605050365899 Кардашевої Ірини Сергіївни, ІНН 3073911823.

Справжнім лихом обернулася ніч 16 серпня для родини Лахтадир. Вже до світанку від їхнього будинку №5, що по вул. Васильківській, залишилися лише обгорілі стіни, а родина з чотирма дітьми та братом господині (інвалідом) залишилися без даху над головою.

Місце події оглянув міський голова Т.Г. Добрівський, заступник міського голови В.В. Шульга, та секретар міської ради М.Г. Лезнік. Родині буде надана матеріальна допомога. В першу чергу допоможуть

відновити документи. Щоб розчистити згарище представники міської ради пообіцяли надати трактор, а також допомогти з деревиною та зробити нову електропроводку. Можливо саме через замикання електромережі і сталася пожежа, як розповідають господарі, вже третя за останні чотири роки.

Притулок погорільцям надає сестра Наталі Миколаївни, але вона сама мешкає в гуртожитку, тож для великої родини це не вихід. А майна в родини — тільки те, в чому з

хати вибігли. Та хіба можливо адекватно оцінювати ситуацію і складати плани навіть на найближче майбутнє, коли під ногами попід рідної домівки, де народжувались і зростали діти. Багато років життя, яке доведеться складати по цеглині. Все починати спочатку.

І як в таку скруту можна вижити без підтримки і допомоги людей?

Боярський міський голова Т.Г. Добрівський звертається до підприємців міста, керівників установ та організацій, всіх мешканців з

проханням допомогти родині Лахтадир. Ніяка допомога не буде зайвою. Навіть якщо ви не зможете виділити значну суму — додайте її до загальної — адже все велике складається з маленьких часточок.

Кошти можна перерахувати за наступними реквізитами:

Києво-Святошинське Відділення Ощадбанку України №5399; МФО 320069; ЗКПО 02760904; р/р 37397004 на о/р №27698 Степаненка Станіслава Івановича.

КОЛИ РАДІСТЬ ДАРУЄ... ПОРАЗКА!

Такої рекордної кількості вболівальників, як 18 вересня, Боярка ще не бачила! Пояснення просте: того дня Боярська футбольна команда "Зеніт-Ергопак" грала з "ветеранською" зірковою збірною... Київського "Динамо"! Дійсно, цей історичний для боярчан матч зібрав і старих, і малих. Адаже кожному з них вже є що згадати з українського футбольного життя, і саме ті спогади, які залишаються надзвичайно сильними і яскравими, вели людей на центральний стадіон міста.

На полі — зірки найвищого міжнародного класу, кожну з яких боярчани зустрічали як свого найулюбленішого футболіста. Бо на газоні — легендарний воротар Віктор Чанов та футболісти-динамівці: №3 — Валерій Черніков, №8 — Віктор Насташевський, №11 — Віктор Хлус, №15 — Олександр Бойко, №7 — Віктор Мороз, №6 — Володимир Трошкін, №9 — Олег Саленко, №10 — Віктор Леоненко, №2 — Юрій Дмитрулін, №4 — Андрій Аненков, №5 — Анатолій Дем'яненко, №14 — Сергій Заєць і №17 — Сергій Митін. Тренер команди — Майстер спорту Віктор Гризлов, старший тренер — Андрій Біба.

Боярську команду представляли Анатолій Тахтарбаєв (воротар) та №16 — Роман Гладкий, №15 — Віктор Гайдученко, №7 — Тарас Добрівський, №20 — Олександр Яковенко, №8 — Андрій Плаксицький, №11 — Юрій Приймак, №14 — Георгій Ганішавілі, №3 — Володимир Олійник, №9 — Костянтин Лахтадир, №5 — Богдан Слішко, №18 — Ігор Боровик, №17 — Сергій Пасько, №10 — Василь Приймак, №19 — Олександр Рябич.

Одразу зазначимо: всі очікували, що матч буде носити характер шоу. Оскільки відомо, що подібні шоу-

матчі традиційно закінчуються ввічливо, до збірної Боярки увійшли не лише "футбольні", а й просто відомі в місті люди (див. склад команд). Але дива не сталося. Тому що динамівці влаштували шоу не збиралися! Яскравим свідченням чого стали їхні безперервні атаки від початку до кінця матчу. А тому наші забиті два голи можна вважати просто... великою сенсацією!

Переказати те видовище — просто неможливо! А відтак не просто було членом судівської бригади з Вишневого у складі арбітра Дениса Шурмана та асистентів арбітра Олексія Поліщука і Руслана Петренка судити той поєдинок. Адаже, як і всі, вони були налаштовані на яскраве футбольне шоу, а судити довелося справжню футбольну баталію: з точними ударами по воротах (перший гол забив Віктор Леоненко, третій — Сергій Заєць, останній — незадовго до закінчення II тайму — Тарас Добрівський), з жорсткою грою на великих швидкостях і хитромудрими кульбітами й "високими" ударами...

В результаті Боярська команда, яка проти ветеранів "Динамо" вийшла "полегшеним" складом, була розбита вщент без будь-якого шансу хоча б на нічию, не кажучи вже про перемогу. Втім, ця поразка ніяк не позначилася на тій загальній радості, яку подарував і місту, і гравцям цей матч.

Підтвердженням чого стало тепле післяматчове спілкування гравців обох команд. "Приємні люди, з якими є про що поговорити", — мабуть, саме так можна сформулювати оте спільне загальне враження, яке залишилося і у господарів, і у гостей Боярки футбольної.

З яскравого виру людських емоцій виловлюю президента Боярської федерації футболу Юрія Зорніка, який зупиняється лише на мить, щоб сказати найголовніше:

— Від імені Федерації футболу міста Боярки хочу подякувати Андрію Плаксицькому, який погодився провести цей історичний матч на своєму стадіоні, і Тарасу Григоровичу — за те, що він знову... приємно здивував виконанням речей, які виконати практично неможливо. Побільше б таких приємних несподіванок!

Отже, напередодні своєї 53-ї річниці Боярка з честю вийшла на герць проти київського "Динамо" і достойно... програла з рахунком 6:2. Так, дійсно достойно, якщо врахувати, з яким суперником довелося грати. Тому всі отримали неабияке задоволення. Особливо — глядачі, які вболівали за свою юність, за свою надію, за свій український футбол...

P.S.: А от прихильників російських команд мусимо розчарувати: матч з ветеранами московського "Спартака"... не відбудеться ніколи! Саме така категорична позиція фаната-динамівця Андрія Плаксицького.

Втім, є один шанс: оскільки команда Андрія Плаксицького називається "Зеніт-Ергопак", то, можливо, пан Андрій таки погодиться прийняти у себе на полі ветеранів Пітерського "Зеніту". Згодиться чи ні — життя покаже... Та в будь-якому випадку грати у футбол таки варто!

Радислав Кокодзей

НАГОРОДЖУЄ... ЛЕГЕНДА!

Саме так — з рук живої легенди українського футболу: ушанованого воротаря Віктора Чанова — приймали нагороди переможці Четвертого чемпіонату міста Боярки з міні-футболу серед вуличних команд. Причому нагородження відбулося у перерві грандіозного (як-не-як — вперше в історії Боярки!) матчу збірної Боярки з ветеранами Київського "Динамо"...

ники", а цьогорічний чемпіон-2009 — команда "Альфа", яка повністю складається з представників однієї з церков Боярки.

Найкраща четвірка півфіналу — команди "Альфа", "Невгамовні" (минулорічний срібний призер), "Шторм" (де-

бютант турніру — ще одна нова команда райвідділу міліції, так як "Динамо" вже вийшло на районний рівень, а тому вже не мало права грати в Боярському чемпіонаті з вуличного футболу проходили... паралельно! Тому найважче було... вболівальникам, які буквально розривалися між "коробочкою" та центральним газонем "Зеніту"...

Розповідає Юрій Зорнік: — Цьогорічний Чемпіонат фінішував саме 18 вересня, напередодні Дня міста. Його особливістю став жорсткий ліміт: гравці, які брали участь у футбольному чемпіонаті Києво-Святошинського району, не мали права грати за команди — учасниці міського чемпіонату. Як виняток, дозволялося запросити лише по 1 "районнику" до команди. Тому команди були більш "дворові", народні, а відтак — більш амбітні. Як наслідок — менше команд відважилися вийти на герць. Як би там не було, але 15 команд таки взяли участь в чемпіонаті...

Команди були розподілені по 3-х групах. По 2 переможця з кожної групи зустрілися в чверть-фіналі, й три команди груп розіграли по дві путівки. Таким чином, чверть-фінал розіграли 8 команд.

Хто був свідком тих матчів, згодиться, що цього року гра всіх без винятку команд набула більш високої майстерності, а відтак рівень чемпіонату став значно вищий. Адаже за 4 роки команди зробили певні висновки, а тому були більш підготовлені. Не було випадкових команд, зібралися дворові найкращі, які й формували свої колективи по силам. Кожна команда мала шанс, так як всі команди були більш-менш рівні.

Нагадаємо: чемпіон 2006 року — "Газовик", 2007 — "Динамо", 2008 — "Руйнів-

біотант турніру — ще одна нова команда райвідділу міліції, так як "Динамо" вже вийшло на районний рівень, а тому вже не мало права грати в Боярському чемпіонаті і "Парк" (дітище 64-річного спортивного ветерана "дяді Шури Желдака", який для всіх є футбольним взірцем. Саме він згуртував навколо себе дуже цікаву молодь і в цьому році показав чудовий, як для новачків, результат).

Зрозуміло, що у півфіналі боротьба була дуже гострою. Достатньо лише нагадати, що "Альфа" грала з "Невгамовними" і виграла лише по серії пенальті (основний час — нічия 4:4, по пенальті — 2:1). А "Шторм", хоча й спробував відразу накрити потужними наступальними хвилями команду "Парк", зміг виграти у неї з перевагою лише в один гол: рахунок цього матчу — 7:6.

Таким чином "Парк" грав з "Невгамовними" за III місце і таки "вгамував" їх з рахунком 4:3, а дядя Шура Желдак отримав медаль і (згідно результатів опитування) звання кращого гравця турніру.

А в фіналі грали команди "Альфа" і "Шторм". З рахунком 9:5 перемогла "Альфа", ставши новим чемпіоном в історії Боярського футболу.

Кращими гравцями було визнано Олександра Желдака (команда "Парк"), кращий воротар — Віталій Потапенко ("Перемога"), кращий захисник — Роман Саг ("Альфа").

Як ви помітили, в домінантах чемпіонату — лише нові "імена". Запам'ятайте цю трійку: "Альфа", "Шторм", "Парк". Адаже ми впевнені — вони ще себе покажуть.

Радислав Кокодзей

Оголошення

Реклама

Вітання

КП "БАННО-ОЗДОРОВЧИЙ КОМПЛЕКС"
Боярської міської ради **ЗАПРОШУЄ!**

М. Боярка, вул. Б.Хмельницького, 111
тел. 41-747

Середа 16:00 -22:00
Четвер

П'ятниця 13:00 -22:00
Субота
Неділя

**ВАРТІСТЬ ЗА
ОТРИМАНЕ ЗДОРОВ'Я**
баня-кам'янка
30 грн.-год.
баня парова
35 грн.-год.

Зробимо наше місто красивим!

Боярка

Газета Боярської міської ради

Інформ

Хочеш бути в центрі подій міста -
передплати газету "Боярка-інформ"
на 2010 рік!

Оформити передплату
можна в усіх відділеннях
поштового зв'язку
Наш передплатний індекс -
98573

Відділ культури і туризму
Києво-Святошинської
райдержадміністрації вітає
керівника відділу —
Одринську Юлію Олексіївну,
з Днем народження.
Хай щастя приходить
і лється рікою,
Хай горе обходить завжди стороною,
Хай доля дарує Вам довгі літа,
А в серці завжди хай живе доброта
Редакція газети "Боярка-інформ" прислухнується до поздо-
влення і побажань.

Районна державна адміністрація,
Боярська міська рада, Обласна
рада директорів музеїв, творча та
мистецька еліта міста та району,
колективи бібліотек міста, редак-
ція газети "Боярка-Інформ"
щиро вітають директора Боярсь-
кого краєзнавчого музею —
Кравченко Любов Федорівну,
з Днем народження.
Хай буде літ не менше ста
Хай шлях цей буде світлим
А все життя, мов той кришталю -
Прекрасним, ніжним, чистим

ОГОЛОШЕННЯ

КЗ КОР "Київський
обласний протитуберку-
льозний диспансер" повідо-
мляє про намір отримати
дозвіл на викиди забруд-
нюючих речовин в атмо-
сферне повітря котельнею,
яка знаходиться в м. Бояр-
ка, вул. Комсомольська, 23

ШАНОВНІ БОЯРЧАНИ

Працює офіційний
web-портал Боярської
міської ради.

Свої запитання та побажання до
Боярського міського голови
Т. Добрівського ви можете
залишити на форумі порталу
за адресою:
WWW.BOYARKA-INFORM.COM

**ЛЮБОВ
ІВАНІВНУ
ДУДНІКОВУ,**
завідуючу ДНЗ №3,
енергійну і
цілеспрямовану жінку,
з Днем народження
вітають колеги та
колектив ДНЗ №3.
Бажаємо міцного здоров'я,
успіхів, здійснення мрій.
Нехай у вашій оселі панує
затишок і благополуччя.

Колеги та рідні
вітають з ювілеєм
**Засць Людмилу
Іванівну** —
завідуючу районною
дитячою бібліотекою.
Хай щастя сьогодні
зорює світить,
Адже 45 — це найкраща пора,
Для тебе —
усі найчарівніші кошти,
Ласкаві, ніжні і добрі слова.

ВІТАЄМО

Шановну улюблену
Вчительку з великої
літери — **Опанасюк
Людмилу Леонідівну** —
вітають зі святом бать-
ки, дідусі і бабусі, учні
2-Б класу Києво-Свято-
шинської районної кла-
сичної гімназії. Щиро
зичимо здоров'я, насна-
ги, терпіння і любові.
Хай береже Вас Господь!

Перетяжка та ремонт меблів.
Швидко, якісно, дешево.
Виїзд майстра до замовника.

Довідки за телефоном:
+3 (044) 578-05-09

ЗАПРОШУЮ

На постійну роботу
потрібен водій автомобіля
ГАЗ 53 Асенізатор.
Вимоги: стаж роботи,
відсутність шкідливих зви-
чок, здатність утримувати
авто в ідеальному стані.
Довідки за телефоном:
8(067) 507-09-60;
8 (063) 233-17-09

Ліцензія МОЗ Серія АА №598311 від 28.01.03

Медичний центр «ОДОС»

м. Боярка
вул. Молодіжна, 12/2

Стоматолог — терапевт
Стоматолог — протезист
Стоматолог — хірург
Стоматолог-ортодонт
Офтальмолог
Кардіолог | **Понеділок - Субота**
Масажист | **з 9.00 до 19.00**

Ми гарантуємо швидке та якісне виконання робіт
e-mail: odos@ukr.net Запис на прийом за тел. (298) 43-671

ПОЛІГРАФІЯ ДИЗАЙН

**ВІЗИТКИ, БУКЛЕТ, ФЛАЕР,
ШИРОКОФОРМАТНА ПЕЧАТЬ
БАНЕР, ПЛАКАТ
РИЗОГРАФІЯ**

ТЕЛ. 8(063) 292-51-38, 8(067) 397-11-59

Втрачений студентський
квиток серії KB №07022436,
виданий Міжнародним
університетом розвитку
людини "Україна"
на ім'я Марусенко
Катерини Анатоліївни,
вважати недійсним.

Газета Боярської міської ради
Реєстраційне свідоцтво КІ № 971
від 23.10.2006 р.

**Головний редактор
Іван Цушко**
...
**Верстка
Ольга Ніжегородцева**
...
Адреса редакції: Україна, 08154,
Київська обл.,
м. Боярка,
вул. Молодіжна, 77, другий поверх.
Телефон редакції 47-079.
E-mail: boyarka-inform@ukr.net
...
Відповідальність за достовірність
публікацій в газеті несуть автори та
рекламодавець
...
Передрук матеріалів без письмової
згоди редакції заборонено.
Газету надруковано в друкарні
ТОВ "Поліпринт"
на замовлення
КП "ІА "Боярка-інформ".
...
Загальний тираж 5000 прим.

Сайт міста Боярка

БОЯРКА
BOYARKA City.com

www.boyarka-city.com

ПРОДАЮТЬСЯ

Блоки газобетонные (автоклавные)
40x20x60 см
500 грн./м³

Телефони:
(067) 467-88-16;
(067) 243-20-20

